

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3CoE/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618201829
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2618201829.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Rastislava Kresla v exekučnej veci oprávneného (otca): Ing. B. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., P. XXXXX/XH, proti povinnej (matke): Ing. W. Z., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., P. XXXXX/XH, prechodne bytom J. K. B. XXX, zastúpená JUDr. Ľubicou Sopkovou, advokátkou so sídlom Pribinova 3, 901 01 Malacky, v konaní o návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia o uloženom výchovnom opatrení vo vzťahu k maloletému dieťaťu: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., P. XXXXX/XH, prechodne bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, o odvolaní povinnej a odvolaní okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Senica pod č. k. 7Em/1/2018-108 zo dňa 16. augusta 2019, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní prokurátora sa z a s t a v u j e.
- II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 2P/58/2016-293 zo dňa 24.08.2017 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/16/2018-438 zo dňa 23.05.2018, ktorým bolo uložené výchovné opatrenie - povinnosť zúčastňovať sa odborného poradenstva. Rozhodol tak podľa § 376 ods. 1, ods. 2 Civilného mimosporového poriadku.
2. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolania povinná (matka maloletého) a prokurátor okresnej prokuratúry.
3. Dňa 11.12.2019 bolo odvolaciemu súdu doručené oznámenie z Krajskej prokuratúry Trnava, že v danej právnej veci starostlivosťi súdu o maloleté dieťa Q. Z. preberá vstup do konania o výkon súdneho rozhodnutia - výchovného opatrenia vedeného na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 3CoE/77/2019.
4. Dňa 16.01.2020 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie Krajskej prokuratúry Trnava, ktorým odvolanie podané prokurátorom Okresnej prokuratúry Senica dňa 03.10.2019, podané proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vzala späť.
5. Podľa § 369 ods. 1 C.s.p. dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.
6. Podľa § 369 ods. 3 C.s.p. ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

7. Odvolací súd s poukazom na prejav Krajskej prokuratúry Trnava, ktorá odvolanie vzala v celom rozsahu späť, odvolacie konanie o odvolaní okresného prokurátora zastavil.

8. Povinná zotrvala na odvolacích dôvodoch. Povinná - matka maloletého v odvolaní podanom prostredníctvom právneho zastúpenia namietala, že na základe výzvy súdu podala v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia vyjadrenie zo dňa 12.07.2019, v ktorom podrobne súdu vysvetlila, prečo sa výkon Rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 24.08.2017, sp. zn. 2P/58/2016, v znení zmenenom Rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.05.2018, sp. zn. 24 CoP/16/2018, nerealizuje. Okrem iného poukazuje i na skutočnosť, že samotné zariadenie (Klinika detskej psychiatrie v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou Bratislava, Limbová 1, Bratislava) doposiaľ ani jediný raz neuskutočnilo vo vzťahu k matke (povinnej) žiadny úkon, smerujúci k vykonaniu súdom nariadeného odborného poradenstva; toto ju doposiaľ ani jediný raz nepredvolalo (či už samotnú, alebo s maloletým) zúčastniť sa akéhokoľvek odborného poradenstva a/alebo diagnostiky, čo súd prvej inštancie pri rozhodnutí o nariadení výkonu rozhodnutia taktiež opomenul vziať do úvahy. K svojmu vyjadreniu matka ako dôkaz priložila i dva znalecké posudky PhDr. Mgr. Eleny Fortis (č. 6/2018 a č. 7/2019), ktoré jednoznačne preukazujú nielen psychický stav maloletého Q., ale i širšie vzťahy maloletého. Z oboch uvedených posudkov možno jednoznačne vyvodiť nielen názor maloletého, ale i to, čo je v najlepšom záujme maloletého. V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je súd povinný - okrem iného - zisťovať názor dieťaťa a tento vziať do úvahy pri svojom rozhodnutí, a v neposlednom rade rozhodnúť v najlepšom záujme maloletého. Ak by teda súd prvej inštancie mal čo i len minimálnu snahu o zistenie ako názoru maloletého, tak i najlepšieho záujmu maloletého, zo všetkých troch predložených posudkov jednoznačne vyplýva, že Q. sa s otcom stretávať nechce, má z neho strach, stretnutia s otcom v ňom vyvolávajú ťažký stres, a teda v žiadnom prípade nie je v záujme maloletého, aby sa s otcom stretával, a to z akéhokoľvek dôvodu, teda ani čo i len z dôvodu mediácie. Podľa názoru matky súd prvej inštancie však na záujem maloletého absolútne neprihliadol a názor maloletého nezobral do úvahy, pričom takéto rozhodnutie možno považovať za absolútne neprípustné a v rozpore nielen so zákonom, ale i s medzinárodnými dohovormi o ľudských právach, ktorými je Slovenská republika viazaná. Ďalej v odvolaní namieťa, že okrem uvedeného, napadnuté uznesenie nespĺňa základnú požiadavku, kladenú na rozhodovanie súdov, a to riadne odôvodnenie svojho rozhodnutia. Na základe všetkých uvedených skutočností je odvolateľka presvedčená, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení výkonu rozhodnutia je vydané v rozpore so zásadou, že rozhodnutie súdu musí byť v najlepšom záujme maloletého. Na základe všetkých uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. K odvolaniu matky (povinnej) podal vyjadrenie otec (oprávnený) v ktorom namieťa, že pani Z. (matka maloletého) vo všetkých konaniach predkladá dva súkromné posudky znalkyne PhDr. Fortis, ktoré boli v konaní o rozvod spochybnené a vyvrátené. V tomto spomínanom posudku znalkyňa popisuje suicidálne sklony ale matka toto nijako nerieši a navyše neinformovala ošetrujúcu pedopsychiatricku. Podľa oprávneného je nepredstaviteľné, že pri výhradnej starostlivosti matky má ich maloletý syn zhoršujúci sa zdravotný stav a on ako otec mu nevie nijako pomôcť a môže iba o pomoc žiadať súdy. Na základe uvedeného žiada, aby bol výkon rozhodnutia potvrdený a vykonávaný.

10. V preskúmvanej veci sa oprávnený (otec maloletého) návrhom domáhal výkonu rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 2P/58/2016 - 293 zo dňa 24.08.2017 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/16/2018 - 438 zo dňa 23.05.2018.

11. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil stručne konštatovaním, že nakoľko matka maloletého nedodržiava uložené výchovné opatrenie, otec maloletého podal návrh na nariadenie výkonu vyššie uvedeného vykonateľného rozhodnutia, a preto vzhľadom na tieto skutočnosti súd rozhodol tak, že nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 2P/58/2016 - 293 zo dňa 24.08.2017 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/16/2018 - 438 zo dňa 23.05.2018.

12. Podľa § 377 ods. 1, 2 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné. Odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný, alebo že okolnosti ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

13. Krajský súd k uvedenému konštatuje, že zákon výslovne pripúšťa odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia, avšak špecifikuje len dva odvolacie dôvody. Uvedená úprava je špeciálna vo vzťahu k právnej úprave § 62 CMP a 365 CSP, teda čo sa týka dôvodov, nahrádza všeobecnú úpravu o odvolaní v CSP a CMP. Vymedzenie len týchto dôvodov vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody by sa teda mali týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia. Nejde o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní.

14. Odvolací súd dodáva, že v danom prípade povinná vo svojom odvolaní poukazuje na záujem maloletého dieťaťa, kedy podľa jej názoru súd prvej inštancie na záujem maloletého absolútne neprihliadol a názor maloletého nezobral do úvahy. Z celého obsahu odvolania je teda zrejmé, že matka maloletého vidí záujem maloletého v tom, že akýkoľvek kontakt maloletého s otcom je v rozpore s jeho záujmom, čo je ale okolnosť, ktorú už súd skúmal pri vydávaní základného rozsudku a ak nariadil výchovné opatrenie, tým vyjadril, že nie je v rozpore s najlepším záujmom maloletého.

15. Preto s poukazom na dôvody odvolania matky, odvolací súd poukazuje na predchádzajúci priebeh konania a procesného postupu jeho subjektov. Už v základnom rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 2P/58/2016-293 zo dňa 24.08.2017 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/16/2018-438 zo dňa 23.05.2018, ktorým bolo uložené výchovné opatrenie sa prvoinštančný ako i odvolací súd zaoberali podmienkami pre uloženie výchovného opatrenia v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, kedy dospeli zhodne k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené zákonné podmienky pre uloženie výchovného opatrenia, a to z dôvodu dlhodobu pretrvávajúcich problémov pri styku otca s maloletým a z dôvodu hlboko narušených vzťahov otca s maloletým i rodičov navzájom. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/16/2018-438 zo dňa 23.05.2018 konkrétne bodu 25., 26., 29. a 30., ktoré sa podrobne vysporadúva s odvolacími námietkami matky uplatnenými i v konaní o nariadení výkonu rozhodnutia. V tomto rozhodnutí Krajský súd v Trnave konštatoval, že postup komplexnej nápravy tejto situácie je nevyhnutné riešiť eliminovaním záporného postoja matky k otcovi, pričom je potrebné, aby matka získala nadhľad, že maloletého nemožno zaťažovať partnerskou problematikou. Keďže styk otca s maloletým je v záujme maloletého, je pri riešení aktuálnej situácie nevyhnutná odborná intervencia spočívajúca v pomoci pri budovaní citovej väzby medzi otcom a maloletým, ktorá by sa realizovala v určenom zariadení. Za najvhodnejšie riešenie sa tak v prejednávanej veci javí dosiahnuť v príslušnom poradenskom príp. terapeutickom zariadení zmenu odmietavého postoja matky voči stretávaniu sa maloletého s otcom aspoň na úroveň akceptácie úlohy otca vo vzťahu k maloletému a následne by malo dôjsť k postupnému emocionálnemu približovaniu sa maloletého k otcovi za predpokladu, že tento postup bude matka pozitívne, výchovne ovplyvňovať a podporovať svojim správaním a postojmi.

16. K odvolacej námietke matky o tom, že samotné zariadenie (Klinika detskej psychiatrie v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou Bratislava, Limbová 1, Bratislava) doposiaľ ani jediný raz neuskutočnilo vo vzťahu k matke (povinnej) žiadny úkon, smerujúci k vykonaniu súdom nariadeného odborného poradenstva, teda toto ju doposiaľ ani jediný raz nepredvolalo, odvolací súd konštatuje, že toto tvrdenie povinnej nespadá pod špecifický dôvod odvolania ako to má na mysli ustanovenie § 377 ods. 2 CMP. Nejde o odvolaciu námietku, ktorou by sa mal odvolací súd zaoberať, avšak odvolací súd napriek tomu poukazuje na záznam z pohovoru s otcom č. I. 4 spisu z ktorého vyplýva, že pozvanie dostala matka mailom, cez sms, ako aj od právnej zástupkyne, avšak matka maloletého s otcom nekomunikuje, no podľa názoru odvolacieho súdu pokiaľ povinná - matka vedela, že má súdom uloženú povinnosť, je v jej záujme dostavovať sa na konzultácie a za tým účelom neignorovať pozvania na stanovený termín vyšetrení.

17. V prejednávanej veci odvolací súd záverom konštatuje, že je nepochybne v záujme maloletého, aby sa otec tiež podieľal na jeho výchove, aby vzťahy maloletého k otcovi boli rozvíjané a prehlbované, keďže maloleté dieťa potrebuje k zdravému a harmonickému vývoju starostlivosť a lásku oboch rodičov.

18. Cieľom vykonávacieho konania je faktické uskutočnenie práva na plnenie, a teda vynútenie povinnosti niečo plniť štátnou mocou, ktorá povinnosť bola uložená vykonateľným exekučným titulom, pokiaľ k plneniu povinností nedošlo dobrovoľne. Výsledkom vykonávacieho konania má byť teda splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom buď dobrovoľne alebo nútene a nemožne ním byť popretie exekučného titulu.

19. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

20. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

22. Podľa § 376 ods. 2 CMP súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

23. Základný predpoklad nariadenia výkonu rozhodnutia je v tomto prípade splnený, pretože rozhodnutie Okresného súdu Senica č. k. 2P/58/2016-293 zo dňa 24.08.2017 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/16/2018-438 zo dňa 23.05.2018 ako exekučný titul od nadobudnutia jeho vykonateľnosti, nie je rešpektované zo strany matky maloletého dieťaťa ako povinnej, ktorá dobrovoľne neplní uložené povinnosti vyplývajúce zo súdneho rozhodnutia.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

25. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).